

ALVARVS GOMETIVS

CASTRVS TOLETANVS, AD HORVM

librorum lectorem, quos de gestis Francisci Ximenij Cisnerij,

Archiepiscopi Toletani, & Hispaniæ Cardinalis scribebat.

EP E mecū demiratus sum lector optime, quæ esset hæc tam sapientissimorum hominum Cōplutensium negligentia, vt amplissimi viri, qui hanc illis academiã condidit, præclara facta paulatim interiori finerent: & cū tot felicissima ingenia in eloquentiæ studio Cōpluti florent, scriptorem rerum, splendoris, & gloriæ plenarum, ab academia nō curari, aut multos passim non inueniri, qui vltro laborem scribēdi subirent. Ergo cū hoc mecum assiduè voluerem, subiit animum meum mira quædam cupiditas Francisci Ximenij res gestas scribēdi: non quidem compendij alicuius gratia, sed vi quadam, & impulsu fatali. Nam hic animi affectus, statim vt Complutum veni ad honestas disciplinas cognoscendas, me mirificè tenuit, creuitq; mecū ad hanc vsque ætatem. Illud tamen me semper malè habuit, quòd nec vnde res scribendæ sufficerentur, nec otium ad eas pro dignitate tractandas erat. Sed postea Deo viam parante, à Bernardino Alcaracio, scholastico Toletano, viro humanissimo, & opibus in vrbe sua pollenti Toletum sum vocatus. Vbi cū ad Ioannem Vergarā qui Ximenio à secretis fuerat, doctrinæ & dignitatis causa, quæ vtraq; in eo homine suprema fuerunt, assiduè venire, & de prudētia magnanimitate, cæterisq; Ximenij virtutibus sæpe numero tractarem, tandem homini quanuis senio, & morbis atrocissimis vexato eam scribendi cupiditatem inieci, vt de Ximenij rebus illustrandis cogitare cœperit. Ergo primo illo animi calore, exordia tãtī principis, & incunabula adeò luculenter scripsit, vt etiam si id breui chartarum numero explicuerit, multum tamen Vergaræ debeamus qui res à paucis cognitatas, & in ea fortunæ conditione quam Ximenius priuatus tenuit positas, tam diligenter è tenebris eruerit. Magnum me fecisse operæpretium arbitrabar, quod ad rem tam difficilē capessendam eius animum permouissem: nam profectò dignum rerū suarum scriptorem vir clarissimus nactus erat: sed ardore illo ob morbos ingrauescentes extincto, toto quod postea vixit triennio nihil omnino scripsit: non quòd voluntas illi deesset, sed quòd mentis

alacritas, quæ rebus huiusmodi conscribendis per necessaria est, mortis vicinitate euauerat. Postquam vir ille, longiore vita dignissimus uiueret desijt, Academia Cõplutensis, quæ ad rem procurandã, sibi posterisq; suis gloriosam, sese demum excitauerat: mihi, quæ ex Vergaræ communicatione, quo pacto res vniuersa tractãda esset, nosse arbitratur, operosam illam scribendi curã demandauit, quanquã nulla ex parte cum illo sim comparandus. Susceptis igitur Vergaræ commentarijs, reliquisq; monumentis, quæ ad eam rem parauerat, ad Didacum Lupum Aialam, templi Toletani vicarium me cõtuli. Fuerat is in Ximenij familia à puero educatus, & crescẽte ætate maximis negotijs præpositus, quare gestorum ferme omnium certissimã notitiam ab eo me habiturũ existimabam. Neq; me fefellit opinio: nam literarum fasciculos complures mihi obtulit, quibus non solum ea continebantur, quæ cum rege Ferdinando de Oranica expeditione conuenta fuerunt, & quæ à Ximeno gesta sunt, sed etiã quæ cum Carolo apud Belgas agente Ximenius regnorum gubernator per arcanas notas tractauerat: vnde sapientis viri consilia, cogitationes, & sensus licet cognoscere. Nactus sum, & Vallegij canonici Seguntini, qui Cardinali Ximeno à cubiculo fuerat, commentarium Hispano sermone de rebus Ximenij, diligẽter quidem scriptum, sed vltra Philippi in Hispaniam aduentum non est progressus. Hunc commentarium Andreas Cuesta doctor theologus, qui postea Episcopus Legionensis fuit, è Nauarra deferẽdum ad me curauit. Incertum erat à quo Cuesta suscepisset: donec cum ad historiã edendam, academia Complutensis regij senatus, de more approbatione curat, vir amplissimus & clarissimus Didacus Spinosa, qui ad senatus regij & Inquisitionis præfecturas, quas nostri præsidetias vocant, assumptus fuit, & nuper magno eius merito Cardinalis Hispaniæ, & Episcopus Seguntinus creatus est, suum esse dixit, sibiq; restitui petijt: sed postquam in academiæ scrinijs asseruari cognouit, liberali animo dono dedit. Venit etiam in meas manus commentarius autographus Floriani Ocampi, regij historici, de Ximeno, quæ ille ad Vergaram vulgari sermone miserat, cum hanc historiam scribere meditaretur. Dedit etiam academia Complutensis, si qua ad hanc rem facientia monumenta habuerat: nõnulliq; viri ex Ximenij aula, qui adhuc supererant, permulta retulerunt, quæ quanuis literis mandari non poterant, tamen si à nobis ignorata fuissent, multum gratiæ nostra hæc historia fuerat amissura. Porrò annales Laurentij Galindi Carauajali, quibus vir grauissimus rerumq; illarum cū primis particeps, quinquaginta ferme annorum memoriam comple-

xus est, haud vulgariter meam operam iuuerunt. Hæc te studiose le-
ctor nescire nolui: vt tibi ratio constaret nostri laboris, & scires nihil
temere à nobis creditum, nihil ad gratiam, aut odium alicuius con-
fictum hisce libris contineri, sed omnia inuestigata & eruta ex pu-
blicis actis, epistolisq; regum, & Ximenij, & ex magnorum virorū
scriptis, quæ recensuimus. Post opus verò conscriptum, vsus sum cā-
didissimo iudice Francisco Varga, viro doctissimo & integerrimo,
multorumq; negotiorum vsu prudentissimo, qui post impetratam
à Rege Philippo. II. vitæ quietem in Caslensi secessu, attentissimè hos
libros audiuit, & amicè monuit, si quid erat quod animum offende-
ret. Et vt ingenuè fateat, multa eius cōsilio sunt addita, multa immu-
tata, multa etiā expuncta. Huic tantæ nostræ diligentæ & curæ, ac-
cessit approbatio Ioa. Paccij Caslri regie historię scriptoris, cui su-
premus senatus hanc nostram historiam explorandam & corrigend-
dam dedit: quam adeo attentè perlustrauit, vt nō modò ea quæ mu-
neris sui erant, sed si quid oscitanter, aut improprie dictum, si quid
parum apto loco collocatum, si quid delicatas aures erat of-
fensurum, insigni candore, & eruditione animadu-
terit. Vale.

Index locupletissimus rerum omniū, quæ in hoc volumine continentur.

- A** Cademię multę conduntur Ximenij tēpore. fo.3.pa.2.
- Academię Complutensi deciescenties nummūm perpetuo percipiēdorū è prouētibus regijs, Ximeni' cōparat. 43.p.2.
- Academię gubernandę, cur Ximenius collegij diui Illephon si rectorē præfecerit. 83.pa.1.
- Academię Cōplutensis initia & quasi incunabula. 84.p.1.&2.
- Academię patroni. 90.pa.1.
- Acanixus nobilis maurus Oranū prodidisse fertur. 114.pa.2.
- Acis, Guadix. 131.pa.2.
- Adrianus Traiectensis Louanij decanus, à Carolo legatus in Hispaniam venit. 146.pa.1.
- Adrianus, Ximeniodeprecante, Dertuenſis Episcopus creatur. 187.pa.2.
- Adrianus Cardinalis creatur. 201 pa.2.
- Aegidius Albornozii Archiepiscopus Toletanus. 132.pa.2.
- Aethiopes serui ab Hispanis ad nouas insulas transportātur. 165.pa.1.
- Aethiopes ad Indos traducti in Hispanos cōspirant. ibidem.
- Alarabes, & eorū mores. 114.p.1.
- Albaizinus Granatēsis. 30.pa.2.
- Albani reguli maior natu filius in Lotophagorū insula obtruncatur. 124.pa.1.&2.
- Albani ducis cum Ximenio similtates. 202.pa.1.
- Albornozius ex vrbe Ostia, quò nauī appulerat, uinctus in Hispaniam mittitur. 17.pa.2.
- Albornozius è vinculis emittitur. ibidem.
- Alfaquinus mauris, idē est, quod nobis Archiepiscop'. 110.p.2.
- Algerij rex sese fidei Ferdinandi tradidit. 136.pa.2.
- Algerium nonnulli antiquam Cirtam, sed falso esse credunt. 179.pa.1.
- Algerium sub Hispanorum potestate erat tēpore Ximenij. ibidem.
- Algerium exercitus mittitur aduersus Barbarosam. 179.pa.2.
- Almeriam antiquam Abdēram esse, sunt qui asserant. 97.pa.1.
- Almoxarifus apud mauros, idē est cū publico quęstore. 118.p.1.
- Alphonsus Mendocius doctor theologus, Crugniēsis comitis frater. 139.pa.2.
- Alphonsus Mēdocius rector, Ximenij sepulchrum, ferreis cancellis affabrè factis, cingendū curauit. 217.pa.1.
- Alphōsus. VI. Hispanię rex, Bernardū natione Gallum, Toletanū antistitē creauit. 9.pa.2.
- Alphonsus Cardenas, in ludis nuptialibus Ioannis principis, equo delapsus, moritur. 18.p.2.
- Alphonsi Aguilarij mors. 34.p.1.
- Alphon-

INDEX.

- Alphonfus Carrillus viginti sex
 sacerdotes in templo Iusti &
 Pastoris instituit, & Frãcisca-
 norum cœnobiũ ædificauit.
 93.pa.1.
- Alphonfi mendocij Crugniẽsis,
 in ludis militaribus præstan-
 tia. 142.pa.1.
- Alphonso Manrico Paxaugu-
 stano, Cordubẽsis ecclesia tra-
 ditur, Ximenio fauẽte. 187.p.2.
- Alphonfus Garfias Matamoros
 rhetor clarissimus. 88.pa.2.
- Alphonfus Tostatus Matricalij
 natus est. 147.pa.1.
- Alphonfina. 91.pa.1.
- Amphionis vox. 50.pa.1.
- Andreas Cuesta. 222.pa.1.
- Antequeram nonnulli Singiliã
 esse putant. 170.pa.1.
- Antonius Augustinus regnorũ
 Aragoniæ vicecancellarius.
 146.pa.1.
- Antonius Moralius, Ambrosij
 Moralijs pater. 81.pa.2.
- Antonius Nebriffensis ad Xime-
 niũ, relicto Salmanticensi gy-
 mnasio, reuertitur. 86.pa.2.
- Antonius Nebriffensis in cathed-
 ræ petitione, Salmãticæ re-
 pulsam accepit. 87.pa.1.
- Antonij Nebriffensis manibus,
 quotannis academia Cõplu-
 tensis iusta olim funebria fa-
 ciebat. 87.pa.2.
- Aquarum calidarum situs & va-
 ria nomina. 61.pa.1.
- Aram sacrosanctæ eucharistiæ
 ministerio dicatam, & in do-
 minico sepulchro repertam,
 Ximenio Hierosolymitanus
 Guardianus dono dat. 47.p.2.
- Archiepiscoporum Toletanorũ
 cum Academia Complutẽsi
 pacta cõuenta, in designatio-
 ne canonicorum & portiona-
 riorum. 93.pa.2.
- Armaastophus pãricum Adria-
 no & Laxao potestate in Hi-
 spaniam mittitur. 190.pa.2.
- Artiũ liberaliũ collegia. 88.pa.2.
- Afcanius Sfortia Cardinalis Lau-
 rentio Vaccæ fauet. 8.pa.1.
- Auellaneda scelus Bernardini su-
 spicãs, Ximeniũ inuisit. 16.p.1.
- Auellaneda ob egregiam fideli-
 tatẽ Ximenio carus semper
 extitit. 16.pa.2.
- B
- Barbarossa Algerium occupa-
 uit. 179.pa.1.
- Barbarossa Hispanorum copias
 apud Algeriũ fundit. 180.p.1.
- Bastetanam ecclesiã Ximenius
 repetendam censet. 125.pa.2.
- Bastetanæ vrbs expugnatio. 131.
 pa.1.
- Bastetanæ ecclesiæ ad Toletanã
 dicecesim reductio. 131.pa.2.
- Bastetana ecclesia quo tempore
 in potestatem Acitanorum
 episcoporũ venerit. 131.pa.2.
- Bastetana ecclesia Acitano epi-
 scopo rursus commissã est.
 133.pa.1.
- Belgarũ principes Philippo gra-
 ti & intimi. 60.pa.1.
- Benedicti Cisnerij, Ioannis Xi-
 menij

INDEX.

- menij filij, educatio & mores. 26. pa. 1.
- Bernardini Ximenij fratris ingeniū & mores. 15. pa. 1.
- Bernardinus cōprehenditur ob petulantia in fratrem. 15. pa. 2.
- Bernardinus Ximenium strāgulare nititur. 16. pa. 1.
- Bernardinus Turrigios vincētus abducitur. 16. pa. 2.
- Bernardini statura & facies. 16. pa. 2.
- Bernardinus Caruaialius coniurationis in Iuliū. II. Pōt. maxi. author præcipuus. 134. pa. 2.
- Bernardinus Caruaialius Segūtino pōtificatu deiicitur. ibidē
- Bernardinus Caruaialius in Seguntinum episcopatum restitui contendit. 185. pa. 1.
- Bibliorum editio à Ximenio inchoatur. 37. pa. 1.
- Bibliorum emēdatè excudēdorum cura, quibus commissa. 37. pa. 2.
- Biblia quantis impensis & laboribus excusa. 38. pa. 1.
- Bozeguillis Ximenio venenum propinatum fuisse, fama constans est. 206. p. 2.
- Briocæ oppidi situs, & qua ratione ad Toletanos antistites deuenit. 45. pa. 2.
- Bugiam, quam nonnulli Iuliam Cæsareā appellāt, Nauarrus capit. 122. pa. 1.
- Butragiorum montes. 144. pa. 2.
- C
- Cadin Afrorum lingua, idem est quod pontifex. 99. pa. 1.
- Cairus Memphis olim dicebatur. 52. pa. 2.
- Cancellarius academia Cōplutensis. 83. pa. 2.
- Cancellarius primus. ibidem.
- Canonici Toletani de Ximenij voluntate admoniti, secretò Albornoziū Romam mittunt. 17. pa. 1.
- Canonici dant operam, ne ædícula regia sacello maximo adiungatur. 20. pa. 2.
- Canonici Toletani, ad reginā legatos cum querelis mittunt. 48. pa. 2.
- Canonicatus & portiones, pro titulorum antiquitate, in academia doctores & magistrōs, Ximenius distribuere cōtendit. 93. pa. 1. & 2.
- Canonicorum Complutēsiū, & portionariorū reditus. 94. p. 1.
- Canonici Complutenses rectori obtemperant. 94. pa. 1.
- Capella maxima Toletani templi laxatur. 21. pa. 1.
- Capellani maximi diui Illephōsi, ius parochorū in collegas & collegij habitatores tenēt. 80. pa. 1.
- Carolus Quintus Rom. Imperator, & Hispaniarum rex, canonicorum Complutensium authoritatem, elogio honestissimo amplificauit. 94. pa. 1.
- Carolus Gandauī natus. 151. pa. 1.
- Carolo intimi & magis grati viri. 151. pa. 2.
- Carolu

INDEX.

- Carolus Ferdinãdo auo suo, apud
 Belgas iusta funebria, splēdidif
 sumo & regio apparatu, facit.
 152. pa. 1.
 Carolus viua matrē rex appella-
 tus est. 152. p. 2.
 Caroli i Hispaniã aductus. 211. p. 2.
 Carolus ad Ximeniũ literas dat
 quibus eum ad colloquiũ vo-
 cat, vt tãdẽ Ximeni' quieti suę
 cõsulēs, in Archiepiscopatũ
 Toletanũ se recipiat. 215. pa. 1.
 Cartagena medicina professor.
 81. pa. 2.
 Catherina Ioanna regine, & Phi-
 lippi filia Torquematae nasci-
 tur. 72. pa. 2.
 Cazorla antiqua Catastaon est.
 57. pa. 1.
 Cazorla, quot annos in Toleta-
 norum pontificum potestate
 fuerit. ibidem.
 Cercina insula. 123. pa. 2.
 Cerui quo tẽpore in venerẽ pro-
 niores sint. 137. pa. 2.
 Chebrius omnium procerũ Ca-
 rolo gratissimus. 151. p. 2.
 Christi in cruce pendentis signũ,
 quod Burgis asseruatur. 61. p. 2.
 Christiana religio a quo tẽpore
 in Hispania florere cœperit.
 140. pa. 2.
 Christophorus Colũbus Genuẽ
 sis incogniti orbis repertor.
 33. pa. 2. & 164. pa. 1.
 Cisneri oppidũ. 1. pa. 1.
 Classis Ximenij aduersus Oranũ
 cõparatã, è quot nauibus cõfla-
 ta fuerit. 107. pa. 2.
 Classis Ximenij Oranum appel-
 litur. ibidem.
 Claustaliũ censura & correctio,
 Ximenij, & alijs duobus epi-
 scopis cõmittitur. 23. p. 2.
 Clemēs Scoti interpres apud Cõ-
 plutenses. 81. pa. 2.
 Coadiutor a Romano Põr. Ioãni
 Cabrera, Toletano archidia-
 cono datur. 36. pa. 1.
 Cœnobium titulo sancti Iacobi
 Pœnitētis Ximenius aedificat.
 50. pa. 2.
 Cœnobiũ eodẽ titulo Toleti ex-
 truit. ibidem.
 Cœnobiũ istũ Fraciscus Ruizius
 auxit & locupletauit. 51. pa. 1.
 Cœnobia duo Ximenius Orani
 condit. 115. p. 2.
 Cœnobiũ Turrilacunę a Xi-
 menio extruitur. 129. pa. 2.
 Cœnobiũ hoc, quam magnis
 impēsis fuerit edificatũ. 142. p. 2.
 Cœnobia Ioannis Pœnitētis titu-
 lo, alterũ Cõpluti, Toleti alterũ
 aedificari cœpta, perficiuntur.
 143. pa. 1.
 Collegij diui Illephonsi, quo tem-
 pore iacta sint fundamenta.
 28. pa. 2.
 Collegium Cõplutense, quo tem-
 pore proprij habitatores pri-
 mũ ingressi fuerint. 79. p. 2.
 Collegarũ nomina, qui primi di-
 ui Illephonsi collēgiũ incolere
 cœperunt. 79. p. 2.
 Collegarũ diui Illephõsi, & capel-
 lanorum numerus. 80. pa. 1.
 Collegarum Diui Illephonsi,
 vestitus

X INDEX.

- uestitus & insignia. ibidem
 Collegij diui Illephonsi anterio-
 res parietes, quis ex marmore
 extruendos curauerit. 86. pa. 1.
 Collegia minora à Ximénio in-
 situuntur. 87. pa. 2.
 Collegium theologorū. 89. pa. 1.
 Collegio diui Illephōsi admittū-
 tur tantū theologi. 89. pa. 2.
 Collegium sodalium Frāciscano-
 rum. ibidem.
 Collegas minores cooptandi, pe-
 nes quos ius sit. 90. pa. 1.
 Collegæ diui Illephonsi cum suo
 rectore, priuatum singulis se-
 mel mensibus, senatū cogunt.
 94. pa. 1.
 Collegæ Seguntini, de suis sedi-
 bus Cōplutum transferendis
 agunt. 94. pa. 2.
 Cometa paucis post diebus quā
 rex Ferdinandus è Castella di-
 scesserat, visus est. 69. pa. 2.
 Commendatarij vnde dicantur.
 164. pa. 2.
 Cōplutensem ecclesiam quis col-
 legiatam fecerit. 93. pa. 1.
 Complutensibus data est vecti-
 galium immunitas, Ximénij
 opera. 45. pa. 1.
 Cōsiliorū regū molestiæ. 44. pa. 2.
 Cōsiliarij rectori à Ximénio da-
 ti. 83. pa. 2.
 Conuentualiū & claustralium li-
 bertas & licētia, Ximénij tem-
 pore. 7. pa. 2.
 Corunna olim Brigantinus por-
 tus dicebatur. 57. pa. 2.
 Corunnæ etymologia. ibidem.
 Crugniensis comitis filius, comi-
 tatus heres, Ximénij neptem
 Ioannam Cisneriam vxorem
 ducit. 139. pa. 2.
 Crux in aëre se ostendit Alphon-
 so. VIII. Hispaniæ regi. 58. pa. 1.

D.

 D Arrus fluius vnde sic dictus
 36. pa. 1.
 Decumam fructuum sacrorum
 Leo. X. Pōt. max. à sacerdoti-
 bus exigebat. 195. pa. 1.
 Dictum egregium cuiusdam vi-
 ri, quo molestiæ cōsiliorū re-
 gum declarantur. 44. pa. 2.
 Didacus Fernandus Corduba à
 rege accersitur. 99. pa. 1.
 Didacus à Mauris superatur. 99
 pa. 2.
 Diplomata Roma allata, ad su-
 premū registribunal ex quo
 adduci cœperint. 144. p. 1.
 Diplomata à Carolo Ximénius
 impetrat, vt omnia ad suū ar-
 bitrium componat. 163. pa. 1.

E.

 E Cclesia Toletana, Ximénio d
 amplissima dignitate gratu-
 latum mittit. 16. p. 2.
 Ecclesiam Complutensem quis
 collegiatam fecerit. 93. pa. 1.
 Emanuellum Ximénius à Philip-
 po seiungere curabat. 66.
 pa. 1.
 Emanuelis Portugalliæ regis ad
 Ximénium literæ. 78. pa. 1.
 Esqui

INDEX.

Esquinas Abulensis canonicus li-
 -teras à Pont. max. impetrat, vt
 -licet horis sacris non adesset
 -emolumenta perciperet. 144. p. 1.
 Eugenij in Toleranâ ecclesiâ traf-
 -lacio. 145. p. 1.
 Euphemie corpus in vico quo
 iudam asservatû, Ximeneus in-
 -venit. 146. p. 2.
 F.
 Fastis nostros, ob solis cursum
 -etia tempore Iulij Cæsaris. nō
 -nihil variantem, in ordinem
 -q̄ redigere nititur Pontif. Maxi-
 -143. p. 2.
 Ferdinandus rex adl. cōnprimen-
 -dos regis Gallorum motus, in
 -Cataloniam se cōfert. 18. p. 1.
 Ferdinandus Talabricensis, Ar-
 -chiepiscopus Granatensis, cū
 Ximenio in maurorum con-
 -versionem incumbit. 29. p. 1.
 Ferdinandus Cortesius Mexicani
 -imperij expugnator. 33. p. 1.
 Ferdinandus princeps, Ioannæ &
 Philippi filius Compluti na-
 -scitur. 44. p. 1.
 Ferdinandus rex, tabulis è Belgis
 -ad se missis, Castellæ gubernā-
 -tioni præficitur. 56. p. 2.
 Ferdinandi. III. Hispaniæ regis
 -virtus bellica, & pietas admi-
 -rabilis. 58. p. 1.
 Fernadum regem, Hispani pro-
 -ceres in odium generi addu-
 -cunt. 58. p. 2.
 Ferdinandus & Philippus Xime-
 -nij opera in colloquium ve-
 -niunt. 62. p. 1.

Ferdinandi regis in Manricum
 -Nairésem, & Garciâ Lassum
 -incommatas vigetibus. 62. p. 2.
 Fernandus iterum cum genero
 -colloquitur. 64. p. 2.
 Fernadus p. literas Ximeneij d. Phi-
 -lippi morte certior fit. 68. p. 2.
 Ferdinandus Philippi filius patre
 -q̄ mortuo Pintiam transfertur.
 69. p. 1.
 Ferdinandus rex Ximenio rescri-
 -bit. 71. p. 1.
 Fernadus rex post Philippi mor-
 -tem, ad Castellam gubernā-
 -tam redit. 74. p. 2.
 Fernadus Balbafius sextus rector.
 -78. p. 1.
 Ferdinandus Balbafius primus in-
 -ter suos competitores hono-
 -ris gradū adeptus est. 92. p. 1.
 Ferdinandus rex Complutensem
 -academiā inuifit. 85. p. 2.
 Ferdinandi regis in Cōplutensem
 -rectorē humanitas. 86. p. 1.
 Fernando vera, qui nuntius de
 Oranica direptione ad regē
 -mittebatur, literæ furtim eri-
 -piuntur. 120. p. 2.
 Ferdinandus ad Aragonios con-
 -uentus profecturus, Ximeniū
 -in suum locum sufficit. 130. p. 1.
 Ferdinandus rex validam & nū-
 -merosam classē Gadib⁹ ap-
 -parat. 133. p. 2.
 Ferdinandus rex, Ximenio Hispa-
 -niam venient, obuiam octo mil-
 -lia passuum prodiit. 134. p. 1.
 Ferdinandus princeps, Ferdinan-
 -di regis nepos, Ximenum ho-
 -noris

INDEX.

- noris gratia, domum deduce-
 re contendit. 137. pa. 1.
 Ferdinandi regis ad Ximenium
 literæ, quibus Gaditanæ clas-
 sis apparatus in Gallum trans-
 ferri, excusat. 137. pa. 2.
 Ferdināus rex, Ximenio ad re-
 gium comitatū venienti, sem-
 per obuiā prodibat extra op-
 pidi moenia. 145. pa. 2.
 Fernandi regis mors. 148. pa. 2.
 Ferdināus rex morti proximus
 Ximeniū gubernatorem de-
 clarat. 148. pa. 1. & 2.
 Ferdinādum principem alumni
 admonent, ut iure tabularum
 Burgensium, autoritatē re-
 giam vsurpet. 148. pa. 2.
 Ferdinādum principem, Xime-
 nius ut Gadalupum peruenit,
 ad se adduci iubet. 150. pa. 1.
 Ferdinandus Villalua Placenti-
 nus Navarros fundit. 166. p. 1.
 Fernandus princeps ad auū in
 Germaniam amandatur. 212
 pa. 2.
 Ferreræ fratres, Talabricenses.
 39. pa. 2.
 Fœdera inter Ferdinandum &
 Gallorum regem certis con-
 ditionibus sancuntur. 56. p. 2.
 Fons prope aquas calidas mira-
 bilis. 61. p. 2.
 Fōtarabia priscū Olearsum fuis-
 se creditur. 36. pa. 2.
 Franciscani fratres, de Ximenio
 apud generalem ministrum
 conqueruntur. 14. pa. 1.
 Franciscus Ferrera, Compluten-
 sis ecclesiæ abbas, cum ponti-
 ficijs literis ad academiæ ere-
 ctionē necessarijs, ad Xime-
 nium redit. 36. pa. 1.
 Franciscus Ruizius Ximenij so-
 dalis, episcop⁹ creatur. 130. p. 2.
 Franciscus Ruizius Ximenij so-
 dalis, Toleti in cœnobio diui
 Ioannis pœnitentis sepultus
 est. 143. pa. 1.
 Franciscus Ruizius ilices in Cō-
 plutensi tractu disseminari fe-
 cit. 148. pa. 1.
 Frumenti magnam copiā, in pu-
 blicis horreis asseruandā, Xi-
 menius Toletanis, Complutē-
 nsibus, Turritacūnēsis, & Cif-
 nerijs in publicos vsus largi-
 tus est. 140. pa. 1.
Gallorum regis, Fracisci, egre-
 gium circa expeditionem
 Hierosolymitanam, dictum
 79. pa. 1.
 Garfias à Toletō, Albani reguli
 filius obtruncatur. 124. pa. 2.
 Genuenses ex Hispania iubētur
 discedere. 181. pa. 1.
 Genuēsib⁹ in Hispania esse per-
 mittitur. 183. p. 1.
 Germana regina Fernando in
 matrimonium collocatur. 56
 pa. 2.
 Germanæ rebus mortuo Ferdi-
 nando Ximenius prospicit.
 150. pa. 1.
 Gironij Vrennatum comitis cū
 Ximenio

INDEX.

- Ximeno similtates. 195. pa. 1.
- Gonsaluus Mendocius Cardina-
lis, iure propinquitatis Xime-
nio fauisse creditur. 2. pa. 1.
- Gonsalvi Mendocij Episcopi Se-
guntini, de Ximeno iudiciũ
& præfagium. 4. pa. 2.
- Gonsaluus Mèdocius ex Episco-
po Seguntino, Hispalensis Ar-
chiepiscopus, & deinde Tole-
tanus efficitur. 5. pa. 2.
- Gonsaluus Mendocius apud Isa-
bellam reginã, miris laudibus
Ximenum effert. ibidem.
- Gonsalus II. Archiepiscopus To-
letanus scholam Compluti cõ-
didit. 28. pa. 2.
- Gonsalus Ferdinandus, cogno-
mento magnus dux, familia-
rissimè Ximeno vsus est. 30.
pa. 1.
- Gonsaluus Egidius Burgenfis,
theologicæ scholæ à Xime-
nio præficitur. 80. pa. 2.
- Gotthorum imperiũ quot an-
nos in Hispania viguerit. 40.
pa. 2.
- Gothicarũ literarum caracte-
res. 41. pa. 2.
- Graduum tituli, quos licetias ap-
pellant, quo pacto tribuatur.
90. pa. 2.
- Grammaticorum collegia. 88.
pa. 1.
- Græcæ linguæ professores, Xime-
nij tempore. 81. pa. 2.
- Græcis professoribus, ex Xime-
nij legibus, quiuis auditorũ nu-
merus satis est. 82. pa. 1.
- Granatæ vrbis descriptio, & vn-
de sic dicta. 34. pa. 2.
- Gregorius Castellus clarus con-
cionator, 26. pa. 1.
- Guadix, Acis dicebatur. 131. pa. 2.
- Guterij Cardenæ obitus. 44. pa. 2.
- H
- H**astæ ictus mirabilis. 99.
pa. 1.
- Hebrææ linguæ professores. 82.
pa. 1.
- Helionora in ipso ætatis flore
obit. 26. pa. 1.
- Hieronymus Madritus, & Petr^o
Zalamea, sodalitem conce-
ptionis Deiparæ titulo, Tole-
ti instituerunt. 42. pa. 1.
- Hierosolymitanã expeditionẽ,
Christianis regibus Ximeni^o
suadet. 77. pa. 2.
- Hispani proceres Fernando re-
gi infensi, cum à Castellæ gu-
bernaculis deijcere conaban-
tur. 53. pa. 2.
- Hispaniæ vrbes legatos ad Xi-
menium, & Senatũ regium,
cum querelis mittunt, & fa-
cultatem in aliquem locũ cõ-
ueniendi, petunt. 192. pa. 2.
- Horrea publica Ximenius insti-
tuit. 140. pa. 1.
- I
- I**acobi Hispaniarũ propugna-
toris die, quotannis è sacello
diui Illephonsi ad diui Iaco-
bi ædem, cum soleni pompa
* proce-

INDEX.

- proceditur. 80. pa. 2.
- Illephonsi corpus, quod Zamore
asseruatur, Ximenius inuisere
constituit. 54. pa. 1.
- Illescis Ximenius monialiū cœ-
nobium condidit. 125. pa. 2.
- Impēfas in bello Oranico factas
Rex Ximēnio persoluere nō
vult. ibidem.
- Infantatus dux vicarij Complu-
tensis fiscalem fustibus malē
multat. 196. pa. 2.
- Infantatus dux, Ximenius, & Ve-
lascus ad fontem Carralium
conueniunt. 197. pa. 1.
- Infantatus dux contumeliosam
legationem ad Ximeniū mit-
tit. ibidem.
- Infantula lactēs, matris interem-
ptē vberibus adherere visa est,
in expugnatione Oranica. III.
pa. 2.
- Inquisitionis tribunal quo tēpo-
re apud nos institutum fuerit.
76. pa. 2.
- Ioannes Ximenius tres ex Helio-
nora liberos procreat. 25. pa. 2.
- Ioannes Vergara vnus ex corre-
ctoribus bibliorum Cōplut.
38. pa. 1.
- Ioanna Philippi vxor in Belgas
transmittit. 46. pa. 2.
- Ioannæ cum Philippo iurgia. ibi-
dem.
- Ioannæ reginæ delirationes. 173.
pa. 1. & 72. pa. 1.
- Ioāna regina, patri ad regnorū
Castellæ gubernationē accersi-
to, obuiam procedit. 75. pa. 1.
- Ioāna regina post mariti mortē
noctu iter faciebat. ibidem.
- Ioanna Cisneria, Ioannis Xime-
nij filia, Petro Gōsaluio ducis
Infantatus ex fratre nepoti,
collocatur. 129. pa. 2.
- Ioannē Cisneriæ nuptiæ cū Pe-
tro Gonsaluio, irritæ fiunt.
138. pa. 2.
- Ioanna Cisneria, post irritas nu-
ptias cum Petro, Gonsalio, Al-
phōso Médocio Crugniēsis co-
mitis filio heredi nubit. 139. p. 1.
- Ioannes Velascus, Bernardini co-
mestabilis nothus, præmium
elegantis & sciti cultus, in lu-
dis militaribus tulit. 142. pa. 1.
- Ioannes Riuus Toletanus, pirata
insignis. 181. pa. 1.
- Ioannes Metyna. 222. pa. 1.
- Isabella regina priores partes te-
nebat in administratione re-
gni. 5. pa. 2.
- Isabella regina Mendozio Car-
dinali mādāt, vt virum aliquē
spectatē probitatis quærat, qui
sibi ab arcanis cōfessionib⁹ sit.
ibidem.
- Isabella regina mirificè Xime-
nium laudat. 6. pa. 1.
- Isabella catholicorū regū filia, &
Emanuelis Portugalliæ regis
vxor, ex dolore partus Cæsar-
augustæ moritur. 27. pa. 2.
- Isabella regina graui vlcere labo-
rare cœpit. 47. pa. 1.
- Isbellæ reginæ mors. 51. pa. 2.
- Isbellæ cadauer qui deferebant
ob imbrium multitudinē, id
coacti